

[Ingeborg Hansen.]

nelse på 3 år, en bekostelig uddannelse, og de omkostninger, der er forbundet med selve arbejdet, er også betydelige. Der fordres, at der altid skal være folk tilstede i huset hos en jordemoder til at tage imod besked, og det betyder i mange tilfælde, at jordemoderen skal holde lønnet hushjælp, som vi alle ved nu er en dyr hjælp. Der stilles også store krav til jordemødrene på andre områder, til vask og renlighed, hvilket også medfører betydelige omkostninger. Men de kår, der hidtil har været budt dem for deres arbejde, er såre ringe.

Det har glædet mig meget at se den anerkendende omtale, der i bemærkningerne gives jordemodergerningen. Jordemødrene er ikke forvænt med offentlig anerkendelse, og de vil sikkert være glade for denne omtale. Den private anerkendelse og tak for vel udført arbejde kender de, takken fra de hjem, de har hjulpet, men den offentlige anerkendelse trænger man jo også til, navnlig når den som her hænger sammen med en forbedring af de økonomiske forhold.

Lovforslaget indeholder en række bestemmelser om forbedringer af distriktsjordemødrenes grundløn, boliggodtgørelsen, tilskuddene til jordemødre i de distrikter, hvor der er få fødsler, pensionen o. s. v., og desuden er der en række bestemmelser om fordelingen af forhøjelserne mellem de forskellige offentlige kasser. Alle disse enkeltheder har jeg ikke tænkt at komme ind på nu; jeg synes, at de bør gennemgås i et udvalg, som jeg senere vil tillade mig at stille forslag om. Men lovforslagets tendens og hovedlinier bifalder mit parti, og jeg tilsiger partiets støtte til en hurtig og velvillig behandling.

Grete Mølbak Frederiksen: Det foreliggende lovforslag er kun af midlertidig karakter, og det er på adskillige områder kun en ajourføring med tjenestemandsløven af 1946. Det i 1947 nedsatte udvalg til overvejelse af jordemoderlovgivningen er ikke færdigt, men har ment — som vi hørte før —, at det var nødvendigt allerede nu at regulere jordemødrenes løn- og pensionsforhold, så at disse bliver forbedret i samme forhold som tjenestemandenes.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder, men bare nævne, at der bliver givet et pensionsgivende tillæg på 140 kr., at der gives mulighed for forhøjelse af boligtaksten, at statskassens tilskud til distrikter med lavt fødselstal er forhøjet fra 400 kr. til 800 kr., at der er mulighed for at give tilskud til distrikter med større fødselstal end før, og endelig at pen-

sionsreglerne ændres; i stedet for at man tidligere bl. a. medregnede antallet af fødsler ved beregning af pensionen, har man nu fastsat et bestemt beløb, således at det bliver ens for alle, hvad der især kommer de distriktsjordemødre, der har små distrikter, til gode. Endelig er der, for at undgå, at loven får tilbagevirkende kraft, og for alligevel at gøre ret og skel i forhold til andre fastlønnede, fastsat bestemmelser om eengangsudbetalinger både til pensionerede og fastansatte.

Ifølge loven af 1914 har amtsrådene ret til med justitsministerens godkendelse at bestemme distrikternes størrelse. Da det af flere grunde er blevet mere almindeligt, at fødslerne foregår på klinikker og lignende steder, er i adskillige distrikter fødslernes antal gået ned, og man har adskillige steder nedlagt distrikter, eller rettere omlagt dem, når der var mulighed derfor.

Dette må anses for fuldt ud forsvarligt nu, da biler og telefoner er i stand til at skabe hurtig forbindelse. Men da det i 1947 nedsatte udvalg også skal tage stilling til, om fødselshjælp bør ydes på sygehuse og lignende steder eller i hjem, føler jeg trang til at udtale håbet om, at der stadig må oprettholdes så mange distrikter, at der er hurtig og kvalificeret hjælp at få for dem, der anser det for en lykke at få lov at føde deres børn i hjemmet. Et sygehus og en klinik kan byde på mange fordele og navnlig nedsætte risikomentet meget; en fødsel der betyder på mange måder en aflastning af hjemmet, men samtidig berøves hjemmet også den oplevelse, den rigdom, det er, at barnet fødes derhjemme. Den hjemmenes krise, der tales så meget om, har vel bl. a. sin rod deri, at vi henlever mest muligt af vort liv udenfor hjemmets fire vægge. Der findes imidlertid stadig mennesker, som mener, at det er en lykke både at fødes og at dø i et hjem; men hvis fødslerne stadig skal kunne foregå i hjemmene, er det nødvendigt, at der findes god og sagkyndig hjælp — jeg fristes til at sige kærlig hjælp, som mange jordemødre yder den, når det er tiltrængt. Men muligheden derfor er også afhængig af, at der ydes distriktsjordemødrene sådanne kår, at de kan eksistere på hæderlig vis. Når man tager hensyn til det arbejde, en jordemoder har, til det store ansvar, hun bærer, og til den arbejdsindsats, der tit kræves af hende, så må man hilse denne foreløbige revision af loven med stor glæde. På mit partis vegne skal jeg anbefale at stemme for lovforslaget.

P. A. Poulsen: Også jeg finder det ret og naturligt, at lovgivningsmagten stiller den